

ROZHODNUTIA

ROZHODNUTIE RADY (EÚ) 2023/1051

z 22. mája 2023,

ktorým sa mení rozhodnutie (EÚ) 2019/1754 o pristúpení Európskej únie k Ženevskému aktu Lisabonskej dohody o označeniach pôvodu a zemepisných označeniach

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 207 v spojení s článkom 218 ods. 6 písm. a),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na súhlas Európskeho parlamentu,

keďže:

- (1) Lisabonská dohoda o ochrane označení pôvodu a ich medzinárodného zápisu z 31. októbra 1958 (ďalej len „Lisabonská dohoda“) je zmluva, ktorú spravuje Svetová organizácia duševného vlastníctva (WIPO). Lisabonskou dohodou sa v rámci Únie na ochranu priemyselného vlastníctva vytvára Osobitná únia (ďalej len „Osobitná únia“). Je otvorená pre zmluvné strany Parížskeho dohovoru na ochranu priemyselného vlastníctva, podpísaného v Paríži 20. marca 1883. Jej zmluvné strany sú povinné na svojich územiach chrániť označenia pôvodu výrobkov iných zmluvných strán, ktoré sú ako také uznané a chránené v krajine pôvodu a zapísané na Medzinárodnom úrade Svetovej organizácie duševného vlastníctva, pokiaľ tieto strany do jedného roka od prijatia oznámenia o zápis neoznámia, že takúto ochranu nie sú schopné zabezpečiť.
- (2) Zmluvnými stranami Lisabonskej dohody je sedem členských štátov, konkrétne Bulharsko, Česko, Francúzsko, Taliansko, Maďarsko, Portugalsko a Slovensko. Únia samotná nie je stranou Lisabonskej dohody, keďže k uvedenej dohode môžu pristúpiť len krajiny.
- (3) Po revízii Lisabonskej dohody sa 20. mája 2015 na diplomatickej konferencii WIPO prijal Ženevský akt Lisabonskej dohody o označeniach pôvodu a zemepisných označeniach ⁽¹⁾ (ďalej len „Ženevský akt“). Ženevský akt rozširuje ochranu označení pôvodu na všetky zemepisné označenia a umožňuje medzivládnym organizáciám stať sa jeho zmluvnými stranami.
- (4) Súdny dvor Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) vo svojom rozsudku z 25. októbra 2017 ⁽²⁾ rozhodol, že rokovanie o Ženevskom akte patrí do výlučnej právomoci prenesenej na Úniu článkom 3 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) v oblasti spoločnej obchodnej politiky uvedenej v článku 207 ods. 1 ZFEÚ.
- (5) Komisia 27. júla 2018 predložila návrh rozhodnutia Rady o pristúpení Únie k Ženevskému aktu na základe článku 207 a článku 218 ods. 6 písm. a) ZFEÚ. Vzhľadom na výlučnú právomoc Únie, pokiaľ ide o rokovanie o Ženevskom akte, sa v uvedenom návrhu stanovovalo, že k uvedenému aktu pristúpi len Únia.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 271, 24.10.2019, s. 15.

⁽²⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 25. októbra 2017, *Komisia/Rada (revidovaná Lisabonská dohoda)*, C-389/15, ECLI:EU:C:2017:798.

- (6) Rada 7. októbra 2019 jednomyseľne prijala rozhodnutie (EÚ) 2019/1754 ⁽³⁾ o pristúpení Únie k Ženevskému aktu v súlade s článkom 293 ods. 1 ZFEÚ. V článku 3 rozhodnutia (EÚ) 2019/1754 sa stanovuje, že sa členským štátom, ktoré si to želajú, povoľuje v záujme Únie ratifikovať Ženevský akt alebo pristúpiť k nemu popri Únii, a to pri plnom rešpektovaní jej výlučnej právomoci. V článku 4 rozhodnutia (EÚ) 2019/1754 sa stanovuje, že v súlade s článkom 17 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“) Úniu a ktorýkoľvek členský štát, ktorý Ženevský akt ratifikuje alebo k nemu pristúpi, zastupuje v Osobitnej únii Komisia. V článku 4 rozhodnutia (EÚ) 2019/1754 sa ďalej stanovuje, že Únia zodpovedá za zaistenie výkonu práv a plnenie povinností Únie a členských štátov, ktoré Ženevský akt ratifikujú alebo k nemu pristúpia.
- (7) Komisia vo vyhlásení uvedenom v zápisnici Rady v súvislosti s prijatím rozhodnutia (EÚ) 2019/1754 namietala proti tomu, aby všetky členské štáty, ktoré si to želajú, boli popri Únii oprávnené ratifikovať Ženevský akt alebo k nemu pristúpiť. Komisia však takisto uviedla, že by bola pripravená súhlasiť s tým, že sedem členských štátov, ktoré už sú zmluvnými stranami Lisabonskej dohody a majú na jej základe zapísané do registra rozsiahle práva duševného vlastníctva, by mohlo byť v záujme Únie oprávnené pristúpiť k Ženevskému aktu.
- (8) Ženevský akt nadobudol platnosť 26. februára 2020, tri mesiace po tom, ako Únia uložila svoju listinu o pristúpení, čím sa počet zmluvných strán zvýšil na požadovaných päť.
- (9) Komisia 17. januára 2020 podala na základe článku 263 ZFEÚ žalobu o čiastočné zrušenie rozhodnutia (EÚ) 2019/1754 z dôvodu porušenia článku 218 ods. 6 a článku 293 ods. 1 ZFEÚ, zásady prenesenia právomocí stanovenej v článku 13 ods. 2 Zmluvy o EÚ, zásady inštitucionálnej rovnováhy a práva iniciatívy Komisie a alternatívne z dôvodu porušenia článku 2 ods. 1 a článku 207 ZFEÚ, ako aj povinnosti odôvodnenia.
- (10) Komisia požiadala Súdny dvor, aby zrušil rozhodnutie (EÚ) 2019/1754 v rozsahu, v akom oprávňuje všetky členské štáty pristúpiť k Ženevskému aktu. Komisia však zároveň požiadala Súdny dvor, aby zachoval účinky častí uvedeného rozhodnutia, ktoré boli zrušené, najmä akékoľvek použitie povolenia udeleného na pristúpenie pred dňom vyhlásenia rozsudku členskými štátmi, ktoré už sú zmluvnými stranami Lisabonskej dohody. Komisia oznámila, že by mohla výnimočne prijať kompromis, v rámci ktorého sedem členských štátov, ktoré sú zmluvnými stranami Lisabonskej dohody, pristúpi k Ženevskému aktu s cieľom vyhnúť sa problémom súvisiacim s kontinuitou práv.
- (11) Súdny dvor vo svojom rozsudku z 22. novembra 2022 ⁽⁴⁾ zrušil článok 3 a v rozsahu, v akom obsahuje odkazy na členské štáty, článok 4 rozhodnutia (EÚ) 2019/1754.
- (12) Súdny dvor však vo svojom rozsudku z 22. novembra 2022 tiež uznal potrebu zachovať senioritu a kontinuitu ochrany označení pôvodu zapísaných do registra na základe Lisabonskej dohody v siedmich členských štátoch, ktoré už boli zmluvnými stranami tejto dohody, najmä v súlade so zásadou lojálnej spolupráce medzi Úniou a členskými štátmi zakotvenou v článku 4 ods. 3 Zmluvy o EÚ s cieľom chrániť nadobudnuté práva vyplývajúce z týchto vnútroštátnych zápisov. Súdny dvor tak vyhlásil, že účinky zrušených častí rozhodnutia (EÚ) 2019/1754 by sa mali zachovať pre členské štáty, ktoré už využili povolenie ratifikovať Ženevský akt alebo k nemu pristúpiť, a to až do nadobudnutia účinnosti nového rozhodnutia Rady v primeranej lehote nepresahujúcej šesť mesiacov odo dňa vyhlásenia rozsudku.
- (13) Vzhľadom na výlučnú právomoc Únie a možnosť, aby Únia pristúpila k Ženevskému aktu, môžu byť členské štáty oprávnené pristúpiť v záujme Únie popri Únii len za určitých riadne odôvodnených a výnimočných okolností.

⁽³⁾ Rozhodnutie Rady (EÚ) 2019/1754 zo 7. októbra 2019 o pristúpení Európskej únie k Ženevskému aktu Lisabonskej dohody o označeniach pôvodu a zemepisných označeniach (Ú. v. EÚ L 271, 24.10.2019, s. 12).

⁽⁴⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 22. novembra 2022, *Komisia/Rada*, C-24/20, ECLI:EU:C:2022:911.

- (14) V článku 11 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1753 ^(*) sa stanovujú prechodné ustanovenia týkajúce sa označení pôvodu s pôvodom v členských štátoch, ktoré už sú zapísané podľa Lisabonskej dohody. Na základe týchto ustanovení sedem členských štátov, ktoré sú zmluvnými stranami Lisabonskej dohody, oznámilo Komisii do 14. novembra 2022 svoje rozhodnutie požiadať o medzinárodný zápis podľa Ženevského aktu pre označenia pôvodu, ktoré už boli zapísané do registra podľa Lisabonskej dohody.
- (15) Vzhľadom na špecifické okolnosti je vhodné zmeniť rozhodnutie (EÚ) 2019/1754 s cieľom povoliť siedmim členským štátom, ktoré boli zmluvnými stranami Lisabonskej dohody pred nadobudnutím platnosti Ženevského aktu, a to pri plnom rešpektovaní výlučnej právomoci Únie, aby v záujme Únie tiež ratifikovali Ženevský akt alebo k nemu pristúpili, a to v prísne nevyhnutnom rozsahu, v akom je to potrebné na zachovanie seniority a kontinuity ochrany označení pôvodu, ktoré tieto členské štáty už zapísali podľa Lisabonskej dohody.
- (16) Rozhodnutie (EÚ) 2019/1754 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Zmeny rozhodnutia (EÚ) 2019/1754

Rozhodnutie (EÚ) 2019/1754 sa mení takto:

1. Článok 3 sa nahrádza takto:

„Členským štátom, ktoré boli k 26. februáru 2020 zmluvnými stranami Lisabonskej dohody, konkrétne Bulharsku, Česku, Francúzsku, Taliansku, Maďarsku, Portugalsku a Slovensku, sa týmto pri plnom rešpektovaní výlučnej právomoci Únie povoľuje, aby v záujme Únie ratifikovali Ženevský akt alebo k nemu pristúpili popri únii, a to v prísne nevyhnutnom rozsahu, v akom je toto pristúpenie potrebné na zachovanie seniority a kontinuity ochrany označení pôvodu, ktoré tieto členské štáty už zapísali do registra podľa Lisabonskej dohody, a na splnenie povinností stanovených v článku 11 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1753 ^(*).

^(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1753 z 23. októbra 2019 o činnosti Únie po jej pristúpení k Ženevskému aktu Lisabonskej dohody o označeniach pôvodu a zemepisných označeniach (Ú. v. EÚ L 271, 24.10.2019, s. 1).“

2. V článku 4 ods. 1 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„V súlade s článkom 17 ods. 1 Zmluvy o EÚ Úniu a tie členské štáty, ktoré Ženevský akt ratifikovali alebo k nemu pristúpili podľa článku 3 tohto rozhodnutia, zastupuje v Osobitnej únii Komisia. Únia je zodpovedná za zabezpečenie uplatňovania práv a plnenia povinností Únie podľa článku 3 tohto rozhodnutia.“

Článok 2

Nadobudnutie účinnosti

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

^(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1753 z 23. októbra 2019 o činnosti Únie po jej pristúpení k Ženevskému aktu Lisabonskej dohody o označeniach pôvodu a zemepisných označeniach (Ú. v. EÚ L 271, 24.10.2019, s. 1).

V Bruseli 22. mája 2023

Za Radu
predsedníčka
E. BUSCH
